

Albert Camu's Existential Perspective in Geethari Novel

Dr. TM. Salma Mahajabeen

*Associate Professor, Department of Tamil and Research Centre
Government College, Chittur, Plakkad, Kerala*

Abstract

Religious Tamil literature has developed in various ways over various periods. The emergence of literature through religions has been a defining feature of the early period. All the epics that appeared in Tamil appeared as epics. During the Bhakti literature period, Saiva and Vaishnava literature flourished. The contribution of religions can also be seen in the literature that emerged thereafter. People of Islamic and Christian faiths settled in India in ancient times due to trade relations. Those who are referred to as Yavanas in Sangam literature were Turks and Arabs. Islamic and Christian literatures also originated, as did Saiva and Vaishnava literatures. The role of Muslims in modern prose is also highlighted. The second novel to appear in Tamil was written by Siddhi Levvai Maraikayar. Islamic novels in Tamil were initially published in a historical context. After the 80s, they developed and developed on social, political, and economic grounds, family structure, and social inequalities. Women writers have made significant contributions to Islamic novels. They have written on themes such as caste inequalities, oppression of women, and the obscurantism of religion. This article highlights the significant role of Muslims in contemporary novels.

Keywords: Asanbe Sariththiram (Asanbe History), Sithileppai Maraikayar, Sithi Jinaidha Begum, Thoppil Mohammed Meeran, Keeranur Jakir Raja, Meeran Maideen, Mujeeb Rahmaan, Salma, Arshiyam, Anwar Balsingam, Firdaus Rajakumaran, Other Novel Authors

References

1. Akilan, Kathai Kalai (The Art of Story), Thagam, Chennai, Fifth Edition, 1997.
2. Abdul Kareem. M., Islam and Tamil, Saiva Siddhanta Publishing House, Chennai, First Edition, 1982.
3. Abdul Samad. M., Unknown Life and Culture Depicted in Islamic Tamil Novels, International Institute of Tamil Studies, Chennai, First Edition, 2004.

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17255837>

நவீன இஸ்லாமியப் படைப்பாளிகளும் படைப்புக்களின் போக்குகளும்

சம்மா மஹாஜபின்

இணைப் பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை மற்றும் ஆராய்ச்சி மையம்

அரசுக் கல்லூரி, சித்தூர், பாலக்காடு, கேரளா

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சமயக் தமிழ் இலக்கியங்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு முறைகளில் வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கின்றன. தொடக்க காலத்திலேயே சமயங்களின் வழியாக இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுவது உருவாக்கம் பெற்று விட்டது. தமிழில் தோன்றிய காப்பியங்கள் அனைத்தும் காப்பியங்களாகவே தோன்றின. பக்தி இலக்கிய காலகட்டத்தில் சைவ, வைணவ இலக்கியங்கள் கோலோச்சின. அதன்பின் தோன்றிய சிற்றிலக்கியங்களிலும் சமயங்களின் பங்களிப்பைக் காணமுடிகிறது. இஸ்லாமிய, கிறித்தவ சமயங்களைச் சார்ந்தோர் இந்தியாவில் பண்டைக்காலத்திலேயே வணிகத் தொடர்பின் காரணமாக குடியேற்றம் பெற்றனர். சங்க இலக்கியத்தில் யவனர் எனக் குறிக்கப் பெறுவோர் துருக்கியராகவும், அரேபியராகவும் இருந்தனர். சைவ, வைணவ இலக்கியங்களைப் போல இஸ்லாமிய, கிறித்தவ இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. நவீன உரைநடைகளில் இஸ்லாமியர்களின் பங்கும் அளப்பரியதாகச் சுட்டப்படுகிறது. தமிழில் தோன்றிய இரண்டாவது நாவலை எழுதியவர் சித்தி லெவ்வை மரைக்காயர் ஆவார். தமிழில் இஸ்லாமியப் புதினங்கள் வரலாற்றுத் தன்மையில் தொடக்கத்தில் வெளிவந்தன. எண்பதுகளுக்குப் பின்னர் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரத் தளங்களையும், குடும்ப அமைப்பினைக் குறித்தும் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறித்தும் உருவாக்கம் பெற்று வளர்ச்சி பெற்று வந்தன. இஸ்லாமியப் புதினங்களில் பெண் எழுத்தாளர்கள் மிகுந்த பங்களிப்பினை செலுத்தி வருகின்றனர். சாதிய ஏற்றத் தாழ்வுகள், பெண்களின் ஓடுக்குமுறை, சமயத்தின் மூடுண்ட தன்மை ஆகியனவற்றை தம் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதினார்கள். தற்காலத்திய புதினங்களில் இஸ்லாமியர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தகுந்தது என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது. **குறிப்புச் சொற்கள்:** இஸ்லாமியப் புனைகதை எழுத்தாளர்கள், அசன்பே சரித்திரம், சித்திலெப்பை மரைக்காயர், சித்தி ஜினைதா பேகம், தோப்பில் முகமது மீரான், கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா, மீரான் மைதீன், முஜீப் ரகுமான், சம்மா, அர்ஷியம், அன்வர் பால்சிக்கம், பிர்தெளஸ் ராஜகுமாரன், பிற புதின ஆசிரியர்கள்.

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமியப் புனைகதை எழுத்தாளர்களுக்கு முன் மாதிரியாக விளங்குகின்ற புதினம், அசன்பே சரித்திரம் ஆகும். இந்தப் புதினத்தை எழுதியவர் முகம்மது காசிம் சித்திலெப்பை மரைக்காயர் ஆவார். (ஜூன் 11, 1838 - பெப்ரவரி 5, 1898) நவீன உரைநடை இலக்கியத்தின் முன்னோடிப் படைப்பாளிகளில் முக்கியமானவராவார். அவரது இயற்பெயர் முகம்மதுகாசிம். இலங்கை முஸ்லிம்களைக்

கல்வித்துறையில் விழிப்புணர்வு அடையச் செய்ய அரும்பாடுபட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர் ஆவார். மறுமலர்ச்சியின் தந்தை என அழைக்கப்படுபவர். பாடசாலைகளை நிறுவியும், பாடநூல்களை எழுதியும் செயலாற்றினார். இவர் 1885 இல் எழுதிய அசன்பே சரித்திரம் தமிழில் வெளிவந்த இரண்டாவது புதினமும், ஈழத்தில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்ப் புதின நூலும் ஆகும். இவர் ஈழ இஸ்லாமியர்களின் உரிமைக்காக வாதாடும் முஸ்லிம் நேசன்

என்ற இதழை நடத்தியவர். இவர் சட்ட வல்லுனரும், பத்திரிகையாளரும், கல்வியாளரும், சமூக சேவையாளரும் ஆவார். இவர் எழுதிய அசன்பே சரித்திரம் முதல் இஸ்லாமியப் புதினமாகவும் திகழ்கிறது.

முகமது காசிமிற்குப் பிறகு தமிழகத்தில் உள்ளநாசூரில் பிறந்த சித்தி ஜீனையா பேகம் என்ற இஸ்லாமியப் பெண் எழுத்தாளர் காதலா? கடமையா? என்ற புதினத்தை (1938) எழுதினார். செண்பகவல்லி தேவி அல்லது தென்னாடு போந்த அப்பாஸிய குலத் தோன்றல் (1947), மகிழம்பூ ஆகிய பல புதினங்களையும், கட்டுரைகளையும். சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

தோப்பில் முகமது மீரான்

1988-ஆம் ஆண்டு தமிழ் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் தோப்பில் முகமது மீரான் எழுதிய ‘கடலோர கிராமத்தின் கதை’ மிக முக்கியமான சமூக எதார்த்தப் புதினமாகும். அதன் பிறகு அவர் எழுதிய துறைமுகம், கூனன் தோப்பு, சாய்வு நாற்காலி, அஞ்ச வண்ணம் தெரு ஆகிய புதினங்கள் அவருக்கு அழியாத புகழை பெற்றுக் கொடுத்தன. அவரது “சாய்வு நாற்காலி” என்ற புதினத்திற்கு சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்தது. தோப்பில் முகம்மது மீரான் புதினங்களில் குமரி மாவட்டக் கடற்கரை கிராமத்தைச் சார்ந்த இஸ்லாமிய சமூகத்தின் வாழ்க்கை விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. அவருடைய கதைகள் சுதந்திர இந்தியாவிற்கு முன் நிகழும் கதைகளாக அமைகின்றன. இவரது படைப்புகள் அறியாமையில் உழலும் இஸ்லாமியர்களின் வாழ்வியலைப் பற்றிப் பேசுகின்றன.

குடும்ப வீழ்ச்சியை எழுதுவது புனை விலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான வடிவக் கூறுகளில் ஒன்று. தங்களது முன்னோர்களின் வாழ்க்கைக் கதையை கேட்டு அவர்களது கலாச்சாரம், வட்டார வழக்கு ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி ஆவணப்படுத்தி, அபத்தங்களை

பேசுவது, பகடியாக்குவது ஆகியவை புதினங்களின் மிக முக்கிய உள்ளடக்கமாகும். அவரது புதினங்களில் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. இளம் வயதில் கணவனை இழந்தவர், முதியோர்களை மணந்த பெண்கள், அவர்கள் சந்திக்கும் இன்னல்கள் ஆகியவை கடலோர கிராமத்தின் கதை புதினத்தில் முன்வைக்கப்படுகின்றன. தோப்பில் முகமது மீரானின் புதினங்களை இனவரைவியல் ஆய்விற்கு உட்படுத்தலாம். தமிழ் பேசும் இஸ்லாமியர்களின் சமூகவாழ்வு, அவர்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணி முதலானவற்றை கற்பனை கதையாகச் சொல்லாமல், இஸ்லாம் சமூகம் குறித்த ஒரு எதார்த்தக் கதையாகத் தந்திருக்கின்றார். அதன்பலனாக தமிழ் இஸ்லாம் சமூகம் குறித்த புரிதலில் ஏற்பட்ட நீண்ட நாளைய வெற்றிடத்தைத் தோப்பில் முகம்மது மீரான் நிரப்பியுள்ளார் என்றே கூறலாம். அவரின் புதினங்களில் கடலோர கிராமத்தின் மண்வாசனையும், வட்டார மொழித் தன்மையும், தமிழும் மலையாளமும் கலந்த மொழியும் மிக அழகாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா

கீரனூர் ஜாகிர் ராஜா இன்று எழுதி வரும் எழுத்தாளர்களில் இஸ்லாமிய சமூகம் ஒரு மூடுண்ட சமூகம் என்பதை கலைத்துப் போடும் எழுத்துக்குச் சொந்தக்காரர் ஆவார். அவருடைய எழுத்துக்களைப் பற்றி “இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் காணப்படும் படி நிலைகளைப் பொருளாதார அடிப்படையில் கட்டமைக்கும் தோப்பில் முகம்மது மீரான் ஒருபுறமிருக்க வேறு ஒரு உலகைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார் ஜாகிர் ராஜா. இவரின் ‘மீன்காரத்தெரு’ (2006) நாவலில் வரும் பங்களா தெரு மக்கள், துருக்கித் தொப்பி” நாவலில் வரும் வடக்குத் தெரு மக்கள் உயர்சாதி இசுலாமியர்களாகவும் அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்கள்

தாழ்ந்த சாதி இஸ்லாமியர்களாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இதனை, “மீன்காரத் தெருக்காரர்கள், ஆட்டுக்கறி சாப்பிடும் ராவுத்தர்கள், மாட்டுக்கறி சாப்பிடும் ‘லெப்பைகள்’ அவர்களுக்குள்ளிருக்கும் மேல் - கீழ் மனோபாவம் பற்றி உள்ளார்ந்த வலியுடன் பேசுகிறார்” என்று ஜாகிர் ராஜா நாவல்களின் உயிர் நாடியை விளக்குகிறார் நாஞ்சில் நாடன் (2008:8). இசுலாமியர்களில் ராவுத்தர்கள், மரைக்காயர்கள் அதன் கீழ் லெப்பைகள் அதற்கும் கீழ் ஓசாக்கள் (நாவிதர்), வண்ணார், மீன்பிடி தொழில் செய்வோர், துப்புரவு தொழில், நெசவு, கசாப்புக் கடை வியாபாரம், தர்காக்களில் வாழும் முஸாபர்கள் என்று சாதி வாரியாகப் பிரிந்து கிடக்கின்ற சமூகத்தை அடையாளம் காட்டுகிறார்

மீரான் மைதீன்

ஓதி எறியப்பட்ட முட்டை, அஜ்னபி ஆகிய புதினங்களையும் ரோசம்மா பீவி, கவர்னர் பெத்தா முதலான சிறுகதை நூல்களையும் வெளியிட்டவர் மீரான் மைதீன் ஆவார். இவரின் அஜ்னபி என்னும் புதினம் வெளிநாடுகளில் வேலை பார்க்கின்ற குறிப்பாக வளைகுடா நாடுகளில் வேலை பார்க்கின்ற தமிழ் இஸ்லாமியர்களின் வாழ்வைப் பற்றி பேசுகிறது. தென் தமிழகத்தில் முஸ்லீம்கள் அதிகமாக வாழும் பகுதியில் வீட்டிற்கு ஒருவராவது வளைகுடாநாட்டிற்கு வேலைநிமித்தமாகச் செல்வார்கள். ஆண்டுக் கணக்கில் பாலைப் பெருவெளியில் புழுதியோடு புழுதியாக வாழ்ந்துவிட்டு சில ஆண்டுகளுக்கொரு முறை தங்கள் ஊருக்கு வருவார்கள். அவ்வாறு வரும் வளைகுடா வாசிகளின் அத்தர் மணம் வீசும் வாழ்க்கை மட்டுமே நம் கண்முன்னே தெரியும். ஆனால் அவர்களின் வியர்வை நாற்றம் வீசும் வளைகுடா வாழ்க்கையின் அவலம், பெரும் விருப்பத்தடன் அனுபவிக்கும் வலி

ஆகியவற்றை மீரான் மைதீனின் அஜ்னபி என்னும் புதினம் பேசுகிறது. தினந்தோறும் அரபு நாட்டுக்குச் செல்லும் விமானங்கள் ஓராயிரம் கனவுகளை விதைத்துவிட்டு வருகிறது. ஆனால் உண்மையில் அங்கு நடப்பவை என்ன என்பதை ஃபைசல் என்ற பாத்திரத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எதார்த்தமும், துள்ளலும், எள்ளலுமாக மீரான் மைதீன் பாலை மண்ணின் வாழ்வைப் பதிவு செய்துள்ளார். இன்னும் ‘சொல்லித் தீராத’ தனி உலகமாக அவ்வாழ்க்கை இருக்கின்றது. எனினும் தமிழ்ப் புதின வரவில், அதுவும் தமிழ் இஸ்லாமியப் புனைகதை மரபில் மீரான் மைதீனின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது.

முஜீப் ரகுமான்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பல்வேறு புதிய இஸ்லாமிய இளம் படைப்பாளிகள் புதினங்களை இயற்றி வந்தனர். அவர்கள் வடிவ ரீதியாகவும் உள்ளடக்க ரீதியாகவும் மிகவும் வித்தியாசமாகத் தங்களது படைப்புகளை முன் வைத்தார்கள். அவ்வாறு வெளிவந்த படைப்பாளிகளில் தேவதூதர்களின் கவிதைகள் என்ற புதினத்தை எழுதிய முஜீப் ரகுமான் மிகவும் முக்கியமானவர். இவர் இஸ்லாமிய மரபுவாதிகளால் கட்டமைக்கப்பட்ட நம்பிக்கைகளும் தொல்மரபுகளும் பால் வர்க்க பேதங்களும் எந்தளவு மனிதனின் இருப்பையும் இயங்குதலையும் சாத்தியமற்றதாக்கியிருக்கின்றது என்பதை தேவதூதர்களின் கவிதைகள் என்ற புதினம் வழியாக விசாரணைக்கு உட்படுத்தியுள்ளார்.

எச்.முஜீப் ரகுமானின் தேவதூதர்களின் கவிதைகள் புதினமானது முஸ்லீம் படைப்பிலக்கிய வரலாற்றில் பின்னை நாவல் அடையாளத்தோடு இயங்குகிறது. இப்புதினத்தின் கதைப்பரப்பு சிதறுண்ட வடிவமாக உள்ளது. தொல்கதைகள்,

கட்டுக்கதைகளின் உருவாக்கத்தில் தனித்தனியாகவும் ஒன்றாகவும் வாசிப்பதற்கான நிலைகளில் உள்ளன.

நடைமுறை வடிவத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு புதின இலக்கிய உலகை முஜீப் ரகுமான் தனித்துவ அடையாளத்தோடு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சமகாலப் புனைகதைப் பிரதிகளில் காணப்படும் மாயாஜால எதார்த்தப் புனைவுகளின் தொனியுடன் விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வியல்கள் முஜீப் ரகுமானிடம் வெளிப்படுவதை கவனிக்க முடியும். பண்பாட்டு மரபில் ஒரே சட்டகத்திற்கு உள்ளிருந்த புனைகதை எழுத்து மரபை முஜீப் ரகுமான் மாற்ற முயற்சி செய்திருக்கிறார்.

சல்மா

இஸ்லாம் சமூகத்தில் பெண்களின் வாழ்வு என்பது மிகவும் இறுக்கமான வாழ்வாகும். அந்தப் பெண்களின் உலகம் அதிகமாக இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் வெளிப்படவில்லை. நவீனத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் பெண்படைப்பாளரான சல்மாவின் இடம் மிக முக்கியமானது. சல்மாவின் இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை என்ற புனைகதை, தமிழ் புனைகதைப் பரப்பில் இதுவரை பொது வெளியில் தெரியாமல் இருந்த பெண்களின் அந்தரங்கத் தனிமையை உணர்த்தி முடிகின்றது. பெண்களின் உடல் மொழியை எந்தவித நெருடல்களுக்கும் இடமளிக்காமல் சல்மா மிகச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளான பெண்களின் பிரச்சனைகள் எவ்வளவு தான் அடக்கி வைக்கப்பட்டாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் கண்டிப்பாக வெளிப்படும் என்பதை சல்மாவின் புதினம் வெளிப்படுத்துகிறது. பேச்சுச் சுதந்திரம் என்பது பாலியல் பேச்சுகளை வெளிப்படையாகப் பேசுவதாகவும், ஆண்களின் உடல் உறுப்புகளை கேலி செய்வதன் மூலமும் திருப்தி அடைவதாகவும் புனைகதை வெளியில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

மதமும் அரசியலும் தொடர்ந்து பெண் உடலை கண்காணிப்பிற்குள் உள்ளாக்குகின்றன. பண்பாடு என்ற பெயரில் அவர்கள் பெண் உடல் மேல் செலுத்துகின்ற அதிகாரங்களும் அழுத்தங்களும் கொடுரமானவை. மத நிறுவனங்களால் பெண்கள் சமயச்சடங்கு, நோன்பு, புனித நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டு தங்களுக்கான வாழ்க்கையை ஆன்மிக விருப்பத்தோடு இணைத்து சுயதிருப்தி அடைந்து கொள்கிறார்கள். இஸ்லாமியப் பெண்களின் அந்தரங்க உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் இந்தப் பிரதி பெண்களை பாலியல் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்திக் கொள்கின்ற ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் தந்திரத்தை மிகவும் கூர்மையாக வெளிச்சம் போட்டு காட்டுகிறது. இஸ்லாமியப் புனித நூலில் பெண்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம் உண்டு என்ற குறிப்புகளே காணப்படுகின்றன. ஆனால் புனிதநூல் வாசகங்களை தவறான அணுகுமுறையோடு காணும் மதவாதிகள் பெண்களை அடக்கியாள நினைக்கின்றார்கள். இஸ்லாமியப் பெண்களின் வாழ்க்கையை ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளாக்கும் மதவாதிகள் இஸ்லாமிய மார்க்கம் மீதான களங்கத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள் என்று சல்மா தனது கருத்தினை இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதையில் ஆழமாக விவாதித்திருக்கிறார்.

பெண்களுக்கான அடிப்படைச் சட்டங்கள் ஒன்றாக இருக்க அவை நடைமுறையில் அதிகார மையத்திற்கு வரும் போது வேறு வகையாக அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமூகம் தங்களுக்கு ஏற்றாற் போல் சட்டத்தை வளைத்து நடைமுறைப் படுத்துவதை நாம் பார்க்க முடியும். பெண்களின் சமூகத்தில் ஆண்கள் எவ்வாறு சஞ்சரிக்கிறார்கள் என்பதை இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை என்னும் புனைகதை சித்திரிக்கிறது. திருமண விலக்கு பெற்ற பெண்கள் குறித்தும், அவர்களின் வாழ்க்கை

ஒழுக்க விதிகளால் சுருக்கப்படுவது குறித்தும் புதினம் பேசுவதுண்டு. இஸ்லாமியச் சமூகத்தில் ஆண்கள் வெளிநாடு செல்வதும், வீட்டுப்பெண்கள் மற்ற ஆடவரோடு உறவு கொள்வதுமான செய்திகளையும் இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை சொல்லிச் செல்கின்றது.

இஸ்லாமியப் பெண்களின் அதிர்ச்சிகரமான உலகத்தை புதினத்தில் மையப்படுத்துவது தான் சல்மாவின் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை புதினம் முழுமையும் இஸ்லாமியப் பெண்களே கதைமாந்தர்களாக உலா வருகிறார்கள். இப்புதினம் வெளிவருவதற்கு முன்பே கல்வியாளர்கள் மத்தியிலும், படைப்பாளர்கள் மத்தியிலும் மிகப் பெரிய வரவேற்பையும், எதிர்ப்பையும், விமர்சனத்தையும் தீவிரப்படுத்தியது. இஸ்லாமியப் பெண்களின் துயரம் சார்ந்த உண்மைகள் இந்தப் புதினத்தில் அதிகமாக வெளிப்படுவதை காணலாம்.

அர்ஷியா

உருது முஸ்லீம்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அர்ஷியாவின் ஏழரைப் பங்காளி வகையறா புதினம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புதினமாகும். இஸ்லாத்தில் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை உள்ளது என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் புதினமாக இப்புதினம் அமைகின்றது. தனது சொத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு பங்கை தன் மகளுக்கும், இன்னொரு பங்கை ஏழாகப் பிரித்து ஏழு ஆண்மக்களுக்கும் கொடுப்பதாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் ஏழரைப் பங்காளி வகையறா புதினம் உருது இஸ்லாமியர்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துரைக்கின்ற முதல் புதினமாகக் கருதப்படுகிறது. பெண்களின் சொத்துரிமை அடிப்படையில் உருவான இப்புதினத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய தற்கால இஸ்லாமியப் புதினங்கள் சொத்துரிமை பற்றி குரல் எழுப்பவேயில்லை. ஆணின்

ஊதாரித்தனத்திற்கு பலியாகும் பெண்கள், கைவிடப்பட்ட பெண்கள், அனாதைகள், முதலியோருக்கு தர்கா அடைக்கலம் தரும் இடமாக உள்ளது என அர்ஷியா தனது புதினத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அர்ஷியாவின் இரண்டாவது புதினம் பொய்கைக்கரைப் பட்டி என்பதாகும். இந்தியாவில் பன்னாட்டுத் தொழில்களின் பெருக்கத்தால் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை சுருங்கியிருப்பதை இப்புதினம் வெளிப்படுத்துகிறது. கிராமங்களின் தொன்மை விழுங்கப்பட்டு புதிய பெயர்களில் குடியிருப்புகள் உருவாகி வருவதையும், வீட்டு மனை விற்பனை கொள்ளை லாபம் தரும் தொழிலாக உருவாகி வருவதையும் இப்புதினம் நமக்குக் காட்டுகிறது.

அர்ஷியாவின் கரும்பலகை என்ற புதினம் ஒருவரது பள்ளிக்கூட வாழ்க்கையைக் களமாகக் கொண்டது. அரசுப் பள்ளி ஆசிரியராவதன் மூலம் குறைந்தப்பட்டச் சமூக அந்தஸ்துடன் ஓய்வுப் பொழுதைக் கழிக்க ஆசைப்படும் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியரின் பள்ளிப் பயணமே கதையின் கரு. ஜாதிய அடிப்படையிலும் முன்னுரிமைப் பட்டியலினாலும் நாற்பது வயதைத் தாண்டிய பிறகும் வேலை கிடைக்காமல் வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் எத்தனையோ ஆசிரியப்பட்டதாரிகளின் கனவுகளை இந்தப் புதினம் மையப்படுத்தி அமைந்துள்ளது.

அன்வர் பாலசிங்கம்

அன்வர் பாலசிங்கம் எழுதிய கருப்பாயி என்ற நூர்ஜஹான என்ற புதினம் மிக முக்கியமான புதினமாகும். 1981-ல் மீனாட்சிபுரம் என்ற கிராமமே இஸ்லாமுக்கு மாறியது. தலித்துகள் பெருவாரியாக வாழ்ந்த கிராமம் அது. ஜாதி அடக்கமுறையிலிருந்து தப்பிக்கவே மதம் மாறினார்கள் என்றும், பணத்தை அடிப்படையாக வைத்தே மதம் மாறினார்கள் என்றும் இரண்டு கருத்துக்கள்

முன் வைக்கப்படுகின்றன. அன்று அந்தச் சம்பவம் பெரும் பரப்பரப்பை ஏற்படுத்தியது. அன்று இந்தியாவில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த வாஜ்பாய் வந்து பார்த்து அறிக்கையெல்லாம் சமர்ப்பித்தார். இதைப் பின்புலமாக வைத்து எழுதப்பட்ட குறும்புதினம் தான் கருப்பாயி என்ற நூர்ஜஹான். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மதம் மாறியவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியை இந்தப் புதினம் முன் வைக்கிறது. இந்து சமயத்தைக் கடைபிடிக்கும் தலித் குடும்பத்தில் பிறந்து ஆறு, ஏழு வயதில் முஸ்லீமாக மாறியவர்கள் தற்பொழுது எப்படியிருக்கிறார்கள் என்ற பரிசீலனைக்கு இடம்தரும் புதினமாக இப்புதினம் காணப்படுகின்றது. கருப்பாயியாக பிறந்து ஆறு, ஏழு வயதில் மதம் மாறிய நூர்ஜகானுக்கு நாற்பது வயதாகியும் மாப்பிள்ளை கிடைக்கவில்லை. தனக்கு மாப்பிள்ளை கிடைக்காததால் தன் அப்பா அனுபவிக்கும் அவமானங்களின் வலி தாங்க முடியாமல் நூர்ஜஹான் தற்கொலை செய்துகொள்வதாகப் புதினம் முடிகிறது.

மதம் மாறியவர்கள் என்றால் அவர்களை சமூக அந்தஸ்து குறைந்தவர்களாக மற்றவர்கள் பார்க்கிறார்கள். அதுவும் தலித்துகளாகப் பார்க்கப்படும் பள்ளர்கள், பறையர்கள் என்றால் விலகி ஓடுகிறார்கள். காமாட்சி புரத்தில் இப்படி மதமாறிய குடும்பங்களில் ஐந்தாறு முதிர் கன்னிகள் மாப்பிள்ளை கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முஸ்லீம்களாக மாறினாலும் அவர்கள் தலித்துகளாகவே இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையைத்தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது. புதினத்தின் இறுதியில் இஸ்லாமிய மதத்தலைவர்கள் எல்லோரையும் நிற்க வைத்து அன்வர் பாலசிங்கம் கேள்வி கேட்கிறார் என்பதுபோல இப்புதினத்தின் கதை கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது

சம்கதின் ஹீரா

மௌனத்தின் சாட்சியங்கள் என்ற தலைப்பில் சம்கதின் ஹீரா எழுதிய புதினம் ஒரு நம்பகமான ஆவணமாகக் காணப்படுகின்றது. கோவை குண்டு வெடிப்புக் கலவரத்தைப் பற்றி அது பேசுகிறது. குண்டு வெடிப்புக்குப் பல காலம் முன்பே திறந்தவெளிச் சிறைகளாக சில பகுதிகள் மாற்றப்பட்டதையும் அதன் காரணமாக தீவிரம் பெற்ற இயக்கங்களையும் இப்புதினம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. குண்டு வெடிப்பால் கூட்டம் கூட்டமாக கொல்லப்பட்ட அப்பாவி இந்துக்கள் பற்றியும் விரிவாக இப்புதினம் பதிவு செய்கிறது.

சமகால வரலாற்றைப் பதிவு செய்வது மிகக் கடினமானது. சிக்கலானதும் கூட. அதுவும் கோவைக் கலவரத்தின் அரசியல் சமூக பொருளாதாரப் பிண்ணனி குறித்து ஆவணப்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள் இல்லாத நிலையில் இதைக்குறித்து எழுதும் படைப்பாளனின் பணி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

இந்தப் புதினத்தின் இன்னொரு சிறப்பு என்னவென்றால் இப்படைப்பை வாசிப்பதன் வழி தமிழகத்தில் நடந்த பல சம்பவங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. அதன் வாயிலாக வாசகனின் மனதில் ஒருவிதத் தாக்கத்தை இப்புதினம் ஏற்படுத்துகின்றது. சம்கதின் ஹீரா மௌனத்தின் சாட்சியங்கள் என்ற புனைவின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் யதார்த்தங்கள் இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து சம்கதின்களுடைய மௌனத்தின் சாட்சியங்களாகவே புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பிர்தவுஸ் ராஜகுமாரன்

பிர்தவுஸ் ராஜகுமாரன் எழுதிய “ரணங்கள்” புதினம் ஒரு புனைவு என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் ஒரு கால கட் டத்தின் நாட்குறிப்பு என்று சொல்லலாம். 1998-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 14-ஆம்

நாள் சனிக்கிழமையன்று கோவையின் பல்வேறு இடங்களில் வெடிகுண்டுகள் வெடித்தன. அந்த நாளை மையமாகக் கொண்டு ரணங்கள் புதினத்தின் கதை துவங்குகின்றது. இப்பால் என்ற ஒரு இஸ்லாமிய அரசு ஊழியனின் பார்வையில் அப்புதினம் விவரிக்கப்படுகிறது.

கோவையில் குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் நிகழ்ந்த காலகட்டங்களில் பல எளிய இஸ்லாமியர்கள் சந்தேகத்தோடும் அச்சத் தோடும் பார்க்கப்பட்டார்கள். குண்டு வெடிப்பு நிகழ்வுக்கும் அவர்களுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லையென்றாலும் பல்வேறு துன்புறுத்தல்களுக்கு அவர்கள் ஆட்பட்டு அல்லலுற்றார்கள். தங்களது வாழ்வாதாரத்தைத் தொலைத்துத் தவிக்கும் அத்தகு இஸ்லாமியர்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் பற்றி ரணங்கள் புதினம் எடுத்து ரைக்கின்றது. ஒரு அப்பாவிப் பெண்ணான நூர்ஜஹானின் அவஸ்தைகளை படைத்துக்காட்ட முற்படும் புதின ஆசிரியர் அதே நாளில் நூர்ஜகாணைப் போலவே காதர்ஷா, காளிம் பாய், அஹமது ராவுத்தர், ஜமால் அஹமது ராவுத்தர் போன்ற எளிய மனிதர்களின் துன்பங்களையும் படைத்துக்காட்டுகின்றார். அவர்தம் எடுத்துரைப்பால் வாசிப்பவரின் மனம் புதின நிகழ்வுகளோடு, அவற்றால் உருவான பாதிப்புகளோடு ஒன்றிப் போய்விடுகின்றது. எனவே பிர்தவுஸ் ராஜகுமாரன் புதினப் படைப்பில் சிறந்ததொரு இடத்தினைப் பிடித் திருக்கின்றார் என்று உறுதிபடக் கூறலாம்.

பிற புதின ஆசிரியர்கள்

இஸ்லாமியப் புதினப்படைப்பாளிகளுள் சிறந்த ஆளுமைத்திறத்துடன் எழுதுபவர் கருணாமணாளன். இவர் வெள்ளை ரோஜா, மாமியார் ஆகிய புதினங்களை எழுதியுள்ளார். இஸ்லாமியச் சமூகத்திற்குப் பெருங்கேடாகப் பரவும் வரதட்சணைப்

பழக்கம் குறித்து இவரின் புதினங்கள் கூறுகின்றன.

ஈழத்துப் படைப்பாளியான அ.க.அப்துல் ஸமத்தின் பனிமலர் புதினம் அடித்தட்டு மக்களின் கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட முன்னேற்றத்தைப் பற்றி பேசினாலும் குடும்பத் தொழிலைச் சொல்லி கேவலப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

ஹிமானா சையத் என்பவரின் பசுமைப் பூக்கள, புயலில் ஒரு பூ, உதவிக்கரங்கள், கோடுகள், கோலங்கள், கண்மணி கண்மணி போன்ற புதினங்கள் பெண்களின் அகம் சார்ந்த பிரச்சனைகளைப் பேசுகின்றன.

பெண் புதின ஆசிரியரான ஜெய்புன்னிஸா ஆற்றோர நாணல்கள் என்னும் புதினம் மூலம் பெண்களின் வாழ்க்கைச் சூழல்கள் சமூகத்தில் எந்த அளவுக்கு புறந் தள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பதிவு செய்கிறார்.

இஸ்லாமியத் திறனாய்வாளராகவும், படைப்பாளியாகவும் நமக்கு அறியப்பட்ட நாகூர்ரூமி கப்பலுக்கு போன மச்சான் என்ற புதினத்தை படைத்துள்ளார். இந்தப் புதினத்தின் மூலம் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வேலை செய்கின்றவர்கள் பணம் அச்சடிக்கும் எந்திரமாக கருதப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அகிலன். கதைக் கலை, தாகம், சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு 1997.
2. அப்துல் கரீம். மு, இஸ்லாமும் தமிழும், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு 1982.
3. அப்துல் சமது.மு, இஸ்லாமியத் தமிழ் புதினங்கள் சித்தரிக்கும் அறியப்படாத வாழ்வும் பண்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 2004.